ЖЫЛЛЁ, ЭНЕРГЕТЫКА І БЛІЗКАЕ ЗНАЁМСТВА

Першы дом у віцебскім Білеве, пабудаваны пры дапамозе КНР.

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Гэта — добрыя прыклады супрацоўніцтва з Беларуссю ў рамках фінансава-тэхнічнай дапамогі Паднябеснай у сферы будаўніцтва жылля сацыяльнага прызначэння. Усе выдаткі — ад праектавання да фінансавання будаўніцтва — узяў на сябе кітайскі бок.

Звонку, дарэчы, дом у Білеве на вуліцы акцёраў Яроменкаў нічым не адрозніваецца ад іншых, пабудаваных па аналагічным праекце, адно што на фасадзе ёсць інфармацыя аб дапамозе Кітая.

— Сюды мы засяліліся два гады таму. Раней я, мама і брат жылі на праспекце Чарняхоўскага з бабуляй. У гэтым доме ў нас двухпакаёвая кватэра. Якасць жылля задавальняе, — расказвае **Аляксандр Васіленка.** Ён вучыцца ў Віцебскім дзяржаўным тэхналагічным універсітэце, адначасова працуе ў кампаніі мабільнай сувязі.

Маладая мама прадставілася Марыяй, яна расказала, што ў доме добры ліфт, у які без праблем умяшчаецца каляска.

— Гэта зручна... Раней жылі ў кватэры ў доме на вуліцы П. Броўкі ў цеснаце... Тут, канешне, прасторнае жыллё, — кажа гараджанка.

Яшчэ адзін жыхар дома Раман — рабочы дзяржаўнага прадпрыемства.

— Я ў гэтым доме з моманту засялення. Да гэтага жылі з мамай на вуліцы В. Церашковай. Тут у двухпакаёвай кватэры з жонкай і дзіцем. Падабаецца раён, бо вельмі спакойны і побач лес, — паведаміў суразмоўнік.

Вельмі добра пагутарылі з яшчэ адной жыхаркай. **Валянціна Паўлаўна Княжышча** прагульвалася з унучкай, дзяўчынкай з абмежаванымі магчымасцямі. Раней жанчына працавала ў садку. Улічваючы стан здароўя ўнучкі, якой у хуткім часе будзе дзевяць гадоў, цяпер даглядае яе.

Суседзі ў яе пад'ездзе дружныя: разам кветкі высаджваюць каля дома, калі нешта здарыцца, прыходзяць на дапамогу адно аднаму... Стасункі вельмі шчырыя, як у двух народаў: беларускага і кітайскага, кажа жанчына.

У абласным цэнтры гэты прыклад не адзіны. Недалёка ад чыгуначнага вакзала — на вуліцы Ленінградскай — навасёлы не раз добрым словам прыгадаюць клопат з далёкай краіны. Там, таксама ў дзесяціпавярховым доме, у канцы мінулага года справілі наваселле тутэйшыя, якім гарантавана сацыяльная падтрымка. Надзвычайны і Паўнамоцны пасол КНР у Беларусі Цуй Цымін падчас уручэння ключоў падкрэсліў, што будаўніцтва жылля ў Віцебску будзе працягвацца.

...І Ў ГЛЫБІНЦЫ

Паралельна з узвядзеннем «метраў» у абласным цэнтры кітайская бязвыплатная будаўнічая дапамога запатрабавана ў глыбінцы.

У прыватнасці, у межах рэспубліканскага праекта «Будаўніцтва сацыяльнага жылля» ў 2017 годзе ў Оршы быў здадзены дзевяціпавярховы 108-кватэрны дом. У Наваполацку мінулай восенню справілі наваселле ў 84-кватэрным доме сацыяльнага прызначэння. Ён пабудаваны па аналагічным «алгарытме». А ў суседнім Полацку гарадскую забудову дапоўніў 92-кватэрны дом-прыгажун. У Лепелі для тутэйшых былі прызначаны 40 кватэр у такім жыллі...

Будаўніцтва па «кітайскай сістэме» працягвалася і ў іншых населеных пунктах Віцебшчыны.

Калі генпадрадчык — кітайская арганізацыя, беларускі бок працуе па субпадрадзе. Жыллё адпавядае беларускім стандартам і па якасці, а тым больш па зручнасці для жыльцоў нічым не адрозніваецца ад «сабратаў» айчыннай вытворчасці.

Жыллё, дарэчы, «інтэлектуальнае»: з сучаснымі сістэмамі вентыляцыі, зберажэння энергіі, з мінімумам небяспекі для навакольнага асяроддзя.

Святлана ЕМЯЛЬЯНАВА з дачкой Карынай цяпер жывуць у новым доме на Ленінградскай.

Фота БелТА.

«ЭНЕРГАСЦЯНА» НА ДЗВІНЕ

Падчас «Вялікай гутаркі з Прэзідэнтам» у якасці прыкладу паспяховага супрацоўніцтва з КНР кіраўнік дзяржавы назваў гідраэлектрастанцыю на Заходняй Дзвіне.

У 2013 годзе на адной з самых працяглых рэк краіны Кітайская інжынерная кампанія па электраэнергіі (CNEEC) пачала будаўніцтва найвялікшай гідраэлектрастанцыі ў Беларусі. Яна мае чатыры турбіны, кожная з якіх — магутнасцю 10 МВт. Уведзена ў эксплуатацыю яна ў ліпені 2017 года.

Штогод на ГЭС магчыма выпрацоўваць каля 140 мільёнаў кілават-гадзін электраэнергіі. Гэтага, як канстатуюць энергетыкі, з лішкам хопіць, каб забяспечыць патрэбы спажыўцоў Віцебскага раёна і не толькі.

Дарэчы, адна з галоўных водных артэрый краіны на гэтым участку пасля ўзвядзення станцыі засталася суднаходнай. У Віцебскім райвыканкаме адзначаюць, што гэта дазволіць прыцягнуць яшчэ больш аматараў воднага турызму. Магчымасць прайсці знакамітым водным шляхам «З варагаў у грэкі» вабіць усё больш беларусаў і іншаземцаў. Такім чынам, можна будзе выкарыстаць гідраэлектрастанцыю і для арганізацыі актыўнага адпачынку.

АДЗІН З АСНОЎНЫХ ПАРТНЁРАЎ

Знешнегандлёвае супрацоўніцтва з КНР на Віцебшчыне стабільнае. У сярэднім штогод у гэтую краіну экспартуецца прадукцыі на суму каля дзесяці мільёнаў долараў ЗША. Калі не лічыць супрацоўніцтва з расіянамі, менавіта Кітай традыцыйна знаходзіцца ў пяцёрцы асноўных гандлёвых партнёраў вобласці па аб'ёме тавараабароту разам з Нідэрландамі, Вялікабрытаніяй, Германіяй і Польшчай.

Асноўныя прадпрыемствы-экспарцёры, якія маюць вопыт працы на кітайскім рынку і экспартуюць сваю прадукцыю, — ААТ «Нафтан», ААТ «Полацк-Шкловалакно», Аршанскі льнокамбінат. У КНР таксама высока ацанілі прадукцыю Віцебскага маслаэкстракцыйнага завода, Віцебскага лікёра-гарэлачнага завода «Прыдзвінне», холдынга «Беларуская гарбарна-абутковая кампанія «Марка» ды іншых. Усяго экспарт прадукцыі ажыццяўлялі каля дваццаці прадпрыемстваў вобласці. А сярэднегадавы аб'ём тавараабароту вобласці з кітайскімі партнёрамі за апошнія пяць гадоў складае каля 120 мільёнаў долараў. Максімальны аб'ём тавараабароту адзначаўся ў 2012—2013 гадах і дасягаў 280 мільёнаў долараў.

Як паведамілі ва ўпраўленні знешнеэканамічнай дзейнасці Камітэта эканомікі Віцебскага аблвыканкама, аснову імпарту з КНР складаюць матэрыялы для вытворчасці абутку, сыравіна для харчовай, лёгкай і хімічнай галін прамысловасці, лекі і паўфабрыкаты, інсектыцыды, інструменты.

Прадпрыемствы-экспарцёры рэгулярна ўдзельнічаюць у міжнародных выстаўках на тэрыторыі Кітая, у прыватнасці ў штогадовай выстаўцы-кірмашы ў Харбіне. У першай Кітайскай міжнароднай выстаўцы імпарту ў Шанхаі, што прайшла ў лістападзе 2018 года, прынялі ўдзел дзесяць прадпрыемстваў Віцебскай вобласці. Там была прадстаўлена прадукцыя нафтахімічнай галіны, мяса-малочная, а таксама льняная. Дарэчы, нядаўна на пасяджэнні аблвыканкама губернатар Мікалай Шарснёў адзначыў, што кітайскі бок агучыў жаданне пабудаваць з нуля льнозавод. Цікава, што дзякуючы крэдытаванню аднаго з банкаў Паднябеснай у 2015—2017 гадах быў рэалізаваны інвестпраект па мадэрнізацыі вытворчасці на Аршанскім ільнокамбінаце. Памер інвестыцый перавысіў 129 мільёнаў рублёў.

КІТАЙСКАЯ МОВА З ДЗЯЦІНСТВА...

На Віцебшчыне расце колькасць навучэнцаў, якія вывучаюць кітайскую мову ў якасці замежнай. Напрыклад, у бягучым годзе яе асвойваюць больш за 220 школьнікаў з абласнога цэнтра і Оршы. А каля дзесяці ўстаноў адукацыі Аршанскага раёна маюць факультатыўныя заняткі, якія вядуць валанцёры з КНР.

Мінулай восенню пры падтрымцы Пасольства КНР у Беларусі ў віцебскай СШ № 44 адкрыўся першы ў вобласці клас Канфуцыя. Полацкі дзяржаўны ўніверсітэт паспяхова рэалізуе праект акадэмічнай мабільнасці з Хейлундзянскім універсітэтам. Цяпер у ВНУ-партнёры праходзяць навучанне студэнты гуманітарнага і фінансава-эканамічнага факультэтаў. У Полацкім дзяржуніверсітэце цэнтр Канфуцыя ажыццяўляе дзейнасць па выкладанні мовы, эканомікі і традыцыйнай культуры.

Універсітэтам падпісаны новыя дагаворы аб супрацоўніцтве з Лінаньскім універсітэтам і Ланьчжоўскім транспартным універсітэтам. Згодна з дамоўленасцямі, плануецца стварэнне сумесных праграм навучання, а таксама запрашэнне кітайскіх грамадзян на вучобу ў Беларусь.

Некалькі гадоў у Віцебскім дзяржаўным універсітэце на платнай аснове праводзіцца летняя адукацыйная праграма для кітайскіх студэнтаў. У 2017 годзе ў рамках гадавой культурна-адукацыйнай праграмы вывучалі рускую мову і пазнаёміліся з культурнай спадчынай Беларусі трыццаць студэнтаў з Пекіна.

... І АЗДАРАЎЛЕНЧЫЯ ПРАКТЫКІ

Віцебскі дзяржаўны ордэна Дружбы народаў медыцынскі ўніверсітэт (ВДМУ) — адзін з самых паважаных яшчэ з часоў СССР. Ён падтрымлівае сувязі з Куньмінскім медыцынскім універсітэтам. Сюды рэгулярна запрашаюць кітайскіх калег для ўдзелу ў навукова-практычных канферэнцыях, якія праходзяць на базе ўніверсітэта.

Дзейнічае дагавор аб супрацоўніцтве ВДМУ з навукова-тэхнічным інвестыцыйным холдынгам FOHOW. У яго рамках ажыццяўляюцца міждысцыплінарныя напрамкі работы факультэта «Здароўезберажэнне» сумесна з супрацоўнікамі навукова-даследчага інстытута FOHOW.

У рамках праекта «Славянска-кітайскія аздараўленчыя практыкі» працуюць групы здароўя «Цыгун» — для людзей сярэдняга і старэйшага ўзросту. Аднайменны комплекс уведзены па дысцыпліне «Фізічная культура» для студэнтаў спецыяльных медыцынскіх груп з парушэннем апорна-рухальнага апарата і захворваннямі органаў дыхання.

Летась у Віцебскім абласным клінічным цэнтры медыцынскай рэабілітацыі для інвалідаў і ветэранаў-інтэрнацыяналістаў адкрыты Цэнтр традыцыйнай кітайскай медыцыны. На працягу першых дзесяці месяцаў функцыянавання цэнтр наведала каля тысячы пацыентаў.

КУЛЬТУРА БЕЗ МЕЖАЎ

На базе Віцебскага абласнога метадычнага цэнтра народнай творчасці на працягу мінулага года праводзіліся ўрокі традыцыйнай культуры, майстар-класы для кітайскіх студэнтаў ВНУ Віцебска.

Кітайскі дуэт «Chinese Men» з горада Хух-Хота сумесна са студэнтамі ВДУ імя П. М. Машэрава ўдзельнічаў у XXVII Міжнародным фестывалі мастацтваў «Славянскі базар у Віцебску».

А яшчэ становіцца традыцыйным фестываль «Вясна з вясною сустрэліся», які прайшоў летась у Оршы. Ён сімвалізуе яднанне дзвюх культур — Беларусі і Кітая.

Летась у Віцебскім раённым гісторыка-краязнаўчым музеі з удзелам студэнтаў вышэйшых навучальных устаноў і школьнікаў прайшоў Дзень кітайскай культуры. Сумесна з дзяржаўным архівам вобласці арганізавана выстаўка «Другая радзіма», якая расказвала пра жыццё кітайцаў на Віцебшчыне і адзіны на тэрыторыі Беларусі кітайскі калгас «Кантонская камуна», што дзейнічаў у 20—30-х гадах мінулага стагоддзя. Як гэта было? Пад Віцебск жыхары Паднябеснай прыехалі не дзеля пошуку экзотыкі. У Кітаі зямлі ў селяніна было мала, пракарміцца нават невялікай сям'і было цяжка. Таму і шукалі магчымасці працаваць за тысячы кіламетраў ад радзімы. Больш за 40 чалавек прыехалі ў Віцебск і наваколле ў 1922-м. Яны браліся за самую цяжкую працу, якой неахвотна займаліся тутэйшыя. У 1928-м каля дзесяці сем'яў атрымалі амаль дваццаць гектараў недалёка ад горада. Кітайцы пачалі вырошчваць агародніну і садавіну, потым заняліся льном. Росквіт гаспадаркі быў у сярэдзіне 1930-х. Цікава, што ў калгасе быў млын — адзіны ў акрузе. Усе пасяленцы жылі заможна, трымалі жывёлу, добра зараблялі сваёй нялёгкай працай, не раз станавіліся героямі публікацый у газетах і часопісах.

Нона МАКАРАВА з сынам Арцёмам і дачкой Дзіянай былі рады прыемнаму падарунку да Новага года.

Фота БелТА.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

З гісторыі пытання

Дружба, раўнапраўе, узаемная выгада

Што такое Дырэктыва Прэзідэнта № 5?

...10 мая 2015 года старшыня Кітайскай Народнай Рэспублікі Сі Цзіньпін прыляцеў у Беларусь. Пасля афіцыйнай цырымоніі сустрэчы ў Палацы Незалежнасці беларускі і кітайскі лідары правялі перагаворы ў пашыраным фармаце і вузкім складзе, па выніках якіх падпісалі пакет дакументаў. Сярод іх — Дагавор аб дружбе і супрацоўніцтве паміж Беларуссю і Кітаем, а таксама сумесная дэкларацыя аб далейшым развіцці і паглыбленні адносін усебаковага стратэгічнага партнёрства.

Акрамя таго, тады ж былі падпісаны два дзясяткі пагадненняў і мемарандумаў — гэта зрабілі прадстаўнікі афіцыйных дэлегацый.

Візіт у Беларусь у старшыні КНР атрымаўся насычаным — і ў фінальны дзень візіту кіраўнікі дзяржаў наведалі месца першага этапу будаўніцтва Кітайска-беларускага індустрыяльнага парку, дзе пакінулі свае подпісы на плане развіцця парку.

Праз некалькі месяцаў пасля знамянальнага візіту і з'явілася Дырэктыва № 5.

Гэта дакумент ад 31 жніўня 2015 года, прысвечаны развіццю двухбаковых адносін Беларусі з Кітайскай Народнай Рэспублікай. У прыватнасці, у Дырэктыве сказана, што развіццё адносін усебаковага стратэгічнага партнёрства нашай краіны з КНР адпавядае доўгатэрміновым інтарэсам Беларусі і ўмацаванню яе міжнародных пазіцый, спрыяе забеспячэнню развіцця ўсяго спектра беларуска-кітайскага супрацоўніцтва.

Таксама ў дакуменце падкрэсліваецца, што асноўным зместам двухбаковага супрацоўніцтва з'яўляецца ўзаемная рашучая падтрымка па пытаннях, якія датычацца карэнных інтарэсаў дзвюх краін, — суверэнітэт, тэрытарыяльная цэласнасць, бяспека, эканамічнае развіццё.

Дарэчы, у Дырэктыве адзначана, што супрацоўніцтва з КНР ажыццяўляецца на прынцыпах, сярод якіх — раўнапраўе, узаемная выгада, цеснае ўзаемадзеянне дзяржорганаў з кітайскім бокам.

Вызначаны і асноўныя кірункі супрацоўніцтва. Сярод іх — глыбокая інтэграцыя галін прамысловасці і прадпрыемстваў, інфармацыйна-камунікацыйныя тэхналогіі, навука і даследаванні, узаемадзеянне рэгіёнаў і іншыя.

Стратэгічны напрамак супрацоўніцтва з КНР — сумеснае развіццё ў гандлёвай, інвестыцыйнай, фінансавай і інавацыйнай сферах, а таксама стварэнне і рэалізацыя сумесных праектаў і прадпрыемстваў.

Асобным органам даручана правядзенне канкрэтных мерапрыемстваў для рэалізацыі прапісаных мэт і задач. Таксама канкрэтныя крокі прапісаны для інвестыцыйнай, фінансавай, гуманітарнай сфер, у галіне навукі і тэхнікі, рэгіянальнага супрацоўніцтва. Безумоўна, асаблівае месца ў дакуменце займае Кітайска-беларускі індустрыяльны парк «Вялікі камень» як найважнейшы элемент удзелу нашай краіны ў будаўніцтве Эканамічнага пояса Шаўковага шляху.

Уладзіслаў ЛУКАШЭВІЧ.

Кампетэнтны каментарый

Спяшаемся не спяшаючыся

Старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі па прамысловасці, паліўна-энергетычным комплексе, транспарце і сувязі Андрэй РЫБАК:

— Можна па-рознаму ацэньваць рэалізацыю Дырэктывы № 5. Зыходзячы з чаканняў ад супрацоўніцтва з Кітайскай Народнай Рэспублікай, хацелася б большага. Але калі параўноўваць нашы адносіны з іншымі партнёрамі, з той жа Расійскай Федэрацыяй, Еўрасаюзам, з нашымі суседзямі па СНД, то дынаміка, нават у большай ступені, чым з кімсьці, прысутнічае. Магчыма, з Расійскай Федэрацыяй мы дасягнулі такога высокага ўзроўню, што ўжо пачынаюцца нейкія адкочванні. У адносінах з Кітаем ідзём не так хутка, але паступальна. Так, нам хацелася б, каб у Кітайска-беларускім індустрыяльным парку было больш рэзідэнтаў, каб яны запускалі прадукцыю ў вялізных аб'ёмах. На этапе будаўніцтва ёсць ужо нямала рэзідэнтаў, але рэалізаваных праектаў пакуль няшмат. Канешне, іх колькасць павялічваецца. Як чалавечае дзіця трэба вынасіць, як саджанцу трэба вырасці, так і тут — не трэба спяшацца, трэба рабіць усё дакладна, крок за крокам, прыслухоўваючыся да кітайскіх партнёраў.

Не аднойчы мы разам з Саветам Рэспублікі праводзілі па ініцыятыве кітайскага пасольства сустрэчы з кітайскім бізнесам, дзе абмяркоўвалі ўдасканаленне нашага заканадаўства. Безумоўна, што без пэўнай яго ўніфікацыі бізнес наўрад ці далёка прасунецца наперад.

Я для сябе зазначыў, што кітайскі бізнес разумее спрыяльны інвестыцыйны клімат крыху інакш, чым стварэнне вялікіх ільгот і прэферэнцый. Яго прадстаўнікі кажуць пра тое, што часам наша заканадаўства занадта зарэгуляванае. Асабліва яны акцэнтавалі ўвагу на пытаннях працоўнага заканадаўства. Мы надта фармалізуем адносіны паміж работнікам і працадаўцам. Напрыклад, калі Адміністрацыя Кітайска-беларускага парка вырашыла змяніць распарадак працоўнага дня, падладзіўшы яго пад графік руху грамадскага транспарту, спатрэбілася перазаключыць кантракты з кожным работнікам, папярэдзіць яго за месяц, нягледзячы на тое што ўсе згодныя і зменены графік для ўсіх больш зручны. Гэтак жа няпроста прыцягнуць работніка да працы ў выхадны дзень, калі, скажам, прыязджае адказная дэлегацыя.

Калі я іх чую, то разумею, што ў нас так: трэба дык трэба. А ў кітайцаў заканадаўства не настолькі фармалізаванае і разгалінаванае, і яны прывыклі выконваць яго літаральна. Яны бяруць наша, чытаюць і не ведаюць, што рабіць. Неяк я ім прапанаваў рабіць так, як рабіў сам, калі працаваў на прадпрыемстве: работнік можа напісаць, што згодны на змены ў працоўным рэжыме без захавання тэрмінаў папярэджання. Яны вельмі здзівіліся: дзе гэта запісана ў законе?

Мы ствараем спрыяльны інвестыцыйны клімат па сваім разуменні, а яны чакаюць трошкі іншага. Каб зразумець адно аднаго, зносін павінна быць больш. У індустрыяльных парках на тэрыторыі КНР каласальная колькасць рэзідэнтаў — тысячы, і яны не карыстаюцца ніякімі льготамі. Парк стварае інфраструктуру, дае магчымасць кансультацый для пачаткоўцаў і падобнае. Кітайцы лічаць: калі бізнес не здольны выжыць без падатковых ільгот, то ён не патрэбны.

Таму нам не варта спяшацца і чакаць выбуховага росту, важна лепш зразумець адно аднаго, у тым ліку і для развіцця ўласнага заканадаўства.

Калі казаць пра супрацоўніцтва з Кітаем, то трэба згадаць наш праект (лічу, што гэта наш праект) — Групу падтрымкі Шаўковага шляху пры Парламенцкай Асамблеі Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтве ў Еўропе, якая была створана ў Мінску. З гонарам магу сказаць, што ад Рэспублікі Беларусь падпісаў пагадненне аб стварэнні гэтай групы. Інтарэс да яе вялікі, яна ўжо аб'ядноўвае 27 краін. Такім чынам мы стараемся ўдзельнічаць у праектах, якія ініцыяваў Кітай, каб быць не толькі ў іх рэчышчы, але і наперадзе.

Я быў удзельнікам абмеркавання ініцыятывы «Пояс і шлях» у Акадэміі грамадскіх навук КНР — гэта адзін з распрацоўшчыкаў ідэі. Дык вось, яе аўтары сцвярджаюць, што не ўсе правільна ініцыятыву разумеюць. Чамусьці чакаюць, што Кітай будзе раздаваць кожнай краіне ўздоўж Шаўковага шляху грошы, і выстраіліся па іх у чаргу. Насамрэч Кітай чакае, калі яму ў адказ прапануюць праекты ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва. У Акадэміі грамадскіх навук нам паведамілі, што ўзнікла патрэба распрацоўкі сумеснага дакумента — стратэгіі пабудовы «Пояса і шляху», каб было агульнае разуменне гэтай ініцыятывы. Нам, як адным з самых актыўных удзельнікаў яе рэалізацыі, Кітай прапаноўвае падумаць разам над стварэннем такога дакумента. І на маю думку, для Групы падтрымкі Шаўковага шляху пры ПА АБСЕ такая работа была б лагічнай.

Калі казаць пра паскарэнне ўзаемадзеяння з Кітаем, то трэба разумець і тое, што наша насельніцтва ўважліва сочыць за ўсім новым, за тым, якія гэта новае нясе перавагі і якую рызыку. Людзям трэба расказваць пра дапамогу, якую нам аказвае КНР: пабудову дамоў, стадыёна і басейна... Усё гэта дэманструе добрыя адносіны да нас.

Я шмат меў зносін з Кітаем і падчас сваёй работы на «Беларуськаліі» (гэта наш асноўны пакупнік калійных угнаенняў), і зараз як член парламенцкай рабочай групы па ўзаемадзеянні з КНР. Мы падобныя з Кітаем у пабудове сацыяльнай эканомікі, у тым, што чалавек і ў нас, і ў іх стаіць у аснове ўнутранай палітыкі.

Дырэктыва № 5 прапісвае стварэнне сістэмы рэгулярнага абмену вопытам, і тут мы значна прасунуліся наперад. Ёсць і інвестыцыйныя праекты. Той жа Парк «Вялікі камень» — яго аналагі ёсць далёка не ва ўсіх еўрапейскіх краінах. Увогуле, беларуска-кітайскае партнёрства ўнікальнае. У КНР шмат праектаў у Лацінскай Амерыцы, Афрыцы, але там размова пра пакупку радовішча, здабыванне рэсурсаў. Мы выбудоўваем менавіта праекты доўгатэрміновага і ўзаемакарыснага супрацоўніцтва. Імкнёмся прывезці сюды тэхналогіі, прадаваць свае прадукты там, дапаўняць адно аднаго. У гэтым наша асаблівасць.

Вольга МЯДЗВЕДЗЕВА.